

skulde indbringe betydeligt. Der er nu den Fare derved, at disse Værdier ere i høj Grad luftige, det er Fremtidschancer, og der danner sig om disse Værdier Forestillinger, som ligge fjernt fra Virkeligheden. Man erindre, hvilke Forestillinger om Værdierne der dannede sig, da man byggede Kystbanen! Det var jo milevidt, den Forestilling strakte sig, at nu havde Jorden en Værdi af 1 Kr. pr. Kvadrat-alen eller mere. Det er altsaa disse Værdier ved Jernbanerne, man vil ramme, og vil man ramme dem med noget, der nærmer sig blot nogenlunde til de Værdiforestillinger, som vedkommende har, vil man komme til overordentlig store Summer. Man kan se i Bilagene anført Aalborg og andre Steder, hvor Jorden oprindelig kun havde en Værdi af 500 Kr., medens den nu er vurderet til 9,000 Kr. pr. Td. Land. Hvis nu virkelig denne Værdistigning skulde inddrages og Jorden beskattes efter sin Værdi i Handel og Vandel, kunde Afgiften meget godt udredes af dem, der solgte deres Jord til 9,000 Kr. pr. Td. Land; men for de langt flere, som ikke sælge, og for hvem Salget kan trække ud i en Aarrække, er det ikke saaledes. Forestillingerne om disse Værdistigninger gaa saa vidt — det viser Erfaringen —, at det, Jorden sættes op i Værdi, er langt mere, end den nogen Sinde kan blive solgt til som Byggegrunde. Derfor tror jeg, at det vilde blive meget farligt, om man nu straks vilde paalægge en saadan Afgift efter Værdien i Handel og Vandel.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) omtalte, hvad der ogsaa er foreslaaet i Bilagene — jeg tror af Hammerich —, at Værdistigningen paa Grunden først skulde beskattes, naar den var realiseret, naar Ejendommen var solgt. Det ærede Medlem var derfor paapegede, at der var forskellige Vanskeligheder derved; thi saa kunde man ikke ramme Værdistigningen, naar Ejeren selv bebyggede Arealet og lejede ud, eller naar Arealet betaltes til en anden Pris end den virkelige, ved Danelse af Aktieselskaber o. s. v. Det ærede Medlem var derfor vejet fra sit oprindelige Standpunkt og gaaet over til at indrømme, at man kan beskatte straks, om end mere moderat. Det var egentlig det, der foranledigede mig til at tage Ordet. Jeg vil henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, om ikke denne Vanskelighed kan undgaas ved at vende Skatten om. Nu er det en Formueskat, men hvis man vendte den om til at blive en Ind-

komstskat, vilde man komme ud over denne Vanskelighed, saaledes at Skatten kun skulde betales af den forøgede Brugs-værdi, den forøgede Indkomst, som vedkommende Grunde gav, saa at Grunde omkring Stationerne skulde betale af den forøgede Indkomst, de virkelig gav. Fik de forøget Værdi, fordi de kunde bruges til Pladser eller Gartnerier, skulde der betales Afgift af denne forøgede Værdi, og hvis de bebyggedes, hvad enten det var af Ejeren selv eller af et Aktieselskab, eller hvis de solgtes, skulde der betales Afgift i Forhold til den forøgede Indtægt, som vedkommende Ejendom paa Grund deraf gav. Jeg har Indtrykket af, at man derigennem vilde komme ud over de Vanskeligheder, ved hvilke det ærede Medlem var standset, og paa Grund af hvilke han havde forladt det Princip, som i og for sig forekommer mig at være det rigtige.

Det var navnlig ved denne Bemærkning, at jeg fandt mig foranlediget til at tage Ordet ved denne Lejlighed, men da jeg har faaet Ordet, vil jeg dog endnu gøre en enkelt Bemærkning, og det er den, at jeg kan slutte mig ganske til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede jydsk Medlem (Kristensen) om, at det vist vilde være rigtigt, at man ikke gjorde Afgiften tidsbegrænset. Der forekommer mig ikke at være nogen Grund til denne pludselige Afgrænsning til 50 Aar. — Ligeledes er jeg enig med ham i, at det vilde være rigtigt at sætte Afgiften lavt. 1½ pCt. er for meget og da navnlig, naar man vil beregne dem paa den Maade, at man tager hele Værdien i Handel og Vandel straks. Tænk Dem, mine Herrer, at det er en Stigning til 9,000 Kr. pr. Td. Land fra 500 Kr., d. v. s., at vedkommende ulykkelige Ejer skal betale henimod 130 Kr. om Aaret pr. Td. Land. Det vil i mange Tilfælde fuldstændig ruinere ham. Men det eller i alt Fald det værste deri vilde man komme over ved at vende Skatten om, saa at den i Stedet for en Formueskat blev en Indkomstskat af den forøgede Indtægt, man har faaet ved Jernbanen. Tillige forekommer det mig ogsaa, at Afgiften 15 Kr. er for høj. Det maa ikke glemmes, at dette er noget helt nyt. Det staar i en vis Forbindelse og Lighed med Værdistigningsskatten hos George. Det kan ikke nægtes, at det er den samme Grundtanke. Jeg tror ogsaa, at Georges Tanke har en vis Berettigelse indenfor visse Grænser, men man maa være meget forsigtig, og det maa erindres, at endnu er